

[A. C. Mortensen.]

som er imødeset med saa megen Længsel af store Kredse i vort Folk, er det en absolut Nødvendighed at forlænge den omtalte Lov. Jeg mener i øvrigt, det vil være en Nødvendighed, selv om Konverteringen skulde mislykkes. Nedsættelsen af Indlaansrenten var jo en af de allervigtigste Bestemmelser, der blev gennemført som Følge af det store Kriseforlig i Januar 1933. Det var Nedsættelsen af Renten, der bevirkede den Stigning i Obligationskurserne, som bl. a. satte Byggeriet i Sving igen, og i det hele taget var af uhyre stor Betydning for Erhvervene. Jeg haaber derfor, der vil være Enighed i Rigsdagen om, at denne Lov bør forlænges. Naturligvis vil Sparerne gerne have større Renter af deres Penge, men det vigtigste for vort Samfund er alligevel, at Renten ikke er større, end at Erhvervene kan arbejde under nogenlunde tilfredsstillende Kaar — og det hjælper jo ikke Sparerne meget, hvis Renten er saa høj, at Erhvervene ikke har Raad til at betale den. Derfor anbefaler jeg med Glæde dette Lovforslag til Vedtagelse, hvorved Loven forlænges foreløbig for et Aar, og haaber, at de Forhandlinger, der senere skal føres om Konvertering m. m., maa føre til en yderligere Forlængelse. Men naar vi nu faar Loven forlænget for et Aar, er der jo foreløbig ingen Fare paa Færde.

Hasle: Om dette lille Lovforslag skal jeg paa mit Partis Vegne udtale, at vi ganske deler det ærede Medlem Hr. A. C. Mortensens første Betragtninger, nemlig at det vilde være en mærkelig Handling at lade den nævnte Lov udløbe naar vi staar over for en Konvertering. Paa den anden Side maa jeg mene, at denne Lovgivnings Berettigelse maa ses i Sammenhæng med selve Konverteringen, og naar mit Parti har kunnet give Tilslutning til, hvis Konverteringen gennemføres, at forlænge denne Lovgivning, saa staar det netop i Forbindelse med selve Konverteringen. Jeg er derfor ikke enig i de Betragtninger, som det ærede Medlem Hr. A. C. Mortensen derefter fremsatte, nemlig at denne Lovgivning skulde fortsættes, selv om Konverteringen mislykkes. Vort Synspunkt paa dette Omraade er altsaa dette, at kun i Konverteringsøjemed er en Forlængelse af denne Lov berettiget. Men dette fører samtidig til, at vi paa nærværende Tidspunkt ikke finder det rigtigt at forlænge denne Lov for saa lang en Tid som et Aar, men mener, at den bør forlænges til et rimeligt Tidspunkt, hvor det kan vise sig, om det er muligt at

gennemføre Konvertering eller ikke. Vi maa derfor mene, at denne Lov indtil videre kun bør fortsættes, indtil dette Tidspunkt kan antages at være kommet, f. Eks. til den 15. Februar 1935. Jeg vil derfor stille Forslag om, at Lovforslaget ændres i Overensstemmelse hermed.

Jørgen Jørgensen: Da Forhandlingerne om Konverteringen ikke har kunnet føres til Ende inden for det Tidsrum, som den gældende Lov omfatter, er det en given Ting, naar der er Enighed mellem 4 Partier om at gennemføre Konverteringen, at Loven om Nedsættelse af Renten af Indlaan i Banker og Sparekasser maa forlænges, indtil Konverteringen er gennemført, og at man ikke lader Loven udløbe paa et Tidspunkt, da Forhandlingerne om Konverteringen ikke har ført til et Resultat. Jeg anser det derfor for givet, at alle de 4 Partier, som har været enige om at gennemføre Konverteringen, ogsaa vil give deres Tilslutning til en Forlængelse af denne Lov, og jeg kan paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget, som det foreligger.

Brorsen: Mit Partis Ordfører har desværre ikke kunnet være til Stede her ved Mødets Begyndelse, men jeg vil gerne paa mit Partis Vegne udtale, at vi med Hensyn til det her foreliggende Lovforslag mener det rigtigt, at der finder en ganske kort Udvalgsbehandling Sted. Jeg er for mit Vedkommende ikke helt uenig i de Udtalelser, der blev fremsat af Det konservative Folkepartis Ordfører. Jeg mener i alt Fald, at den Frist, der er sat i Loven, maa overvejes, og at man sikkert maa have en kortere Frist. Men disse Ting kan jo bedst undersøges i et Udvalg, og det behøver ikke at tage lang Tid.

Handelsministeren (Hauge): Jeg takker baade for den ubetingede og for den betingede Tilslutning, der er givet til Lovforslaget. Af den Tilslutning, der er givet, kan jeg slutte, at jeg kan faa Lovforslaget vedtaget. Og jeg haaber i Virkeligheden at faa det vedtaget uforandret. Jeg forstaar ikke, hvorfor man vil insistere paa, at Tiden, i hvilken Loven skal gælde, skal være kortere end det Aar, der er foreslaaet. Forholdet er jo dette, at der i Loven fremdeles ogsaa efter Forlængelsen indeholdes en Beføjelse for Ministeren til at faa de Lovbestemmelser, her er Tale om, ophævet ved kongelig Anordning, og det er jo indlysende, at dersom det ikke lykkes at faa gennemført en Kon-